

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/93/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010329
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825010329.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Miroslavy Šibíkovej v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. novembra 2025 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou a obžalovaného, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/33/2025 zo dňa 11.08.2025 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/33/2025 zo dňa 11.08.2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) súd prvého stupňa rozhodol nasledovne (citácie výrokovej časti):

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom D. E. XX, toho času v ÚVV Ilava, je vinný, že

1/ dňa 18.11.2024 o 16:35 hod. v Topolčanoch na ulici P.O. Hviezdoslava pri obchodnom dome Billa bez príslušného povolenia prechovával a dňa 18.11.2024 o 19:00 hod. vydal príslušníkovi PZ v troch plastových vreckách s tlakovým uzáverom, metamfetamín (pervitín) s hmotnosťou 30,676 g obsahujúci 16,074 g absolútneho metamfetamínu spôsobilého nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa a tiež bez príslušného povolenia prechovával pervitín do 18.11.2024 o 20:50 hod. v D. E. XX vo svojej izbe rodinného domu, pričom pervitín s hmotnosťou 24 mg obsahujúci 16 mg absolútneho metamfetamínu spôsobilého nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa bol zaistený príslušníkom PZ pri domovej prehliadke, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je pervitín (metamfetamín) zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

2/ v období od februára 2024 do 08.07.2024 v meste Bánovce nad Bebravou pri čerpacej stanici Slovaft a na iných miestach v danom meste, ako aj v obci Rybany, predal pervitín osobe F. D. minimálne štyrikrát, z čoho trikrát po 0,5 g pervitínu za sumu 30,- eur, raz za 1g za 50,-€, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je pervitín (metamfetamín) zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

teda

v bode 1/

neoprávnenne prechovával inú psychotropnú látku ako omamnú látku konope, živice z konopy alebo psychotropnú látku obsahujúcu akýkoľvek tetrahydrokanabinol, izomer alebo jeho stereochemický variant (THC) a čin spáchal vo väčšom množstve,

v bode 2/

neoprávnenne obchodoval s psychotropnou látkou v nepatrnom množstve

čím spáchal

v bode 1/

zločin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák.

v bode 2/

prečin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 171 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci: mobilný telefón zn. Samsung S24, strieborný bez poškodenia s IMEI I.: 351885219837233, IMEI II.: 2352096889837235, SIM: 8942102180056358551 spolu s obalom, mobilný telefón zn. Samsung S24 Ultra, zelenej farby bez poškodenia, IMEI I.: 355928817047098, IMEI II.: 359324917047095, SIM I: 0311001454448, SIM II: 894210218005503415-3 spolu s obalom, mikrováha MODE 8068, čierna, bez predného a zadného krytu na baterku.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci: finančná hotovosť vo výške 860,- eur,

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Naproti tomu súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodzuje obžalovaného pre skutok v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou č.k. Pv 245/24/3301-83 z 31.03.2025 právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zákona na skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby najneskôr do 18.11.2024 na presne nezistených miestach od presne nestotožnených osôb si zadovážoval metamfetamín (pervitín), a zadovážený pervitín delil na menšie dávky a poskytoval alebo predával

osobe D. G., ktorej poskytol bezodplatne pervitín v období od 31.10.2024 do 16.11.2024 na adrese D. E. XX celkom dvakrát vždy po 0,1 g pervitínu,

osobe H. I., ktorej predal pervitín od presne nezisteného obdobia do 05.11.2024 na adrese D. E. XX nepravidelne raz za dva týždne v presne nezistených množstvách od 0,5 g do 1 g pervitínu za sumu 30,- eur za 0,5 g pervitínu a niekedy jej pervitín poskytol bezodplatne s tým, že mu zaplatí neskôr, pričom v presne nezistenej dobe pred letným obdobím roku 2024 v obci Rybany na parkovisku za zmrzlinou jej predal prostredníctvom ďalšej osoby presne nezistené množstvo pervitínu predstavujúce dve dávky na bežné užitie, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je pervitín (metamfetamín)

zaradený do II. skupiny psychotropných látok, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/101/2011-208 zo dňa 15.05.2012, právoplatným dňa 19.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/101/2012-246 zo dňa 19.11.2012, uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote obžalovaný a prokurátor v neprospech obžalovaného podali proti nemu odvolania proti výrokom o vine i treste a prokurátor aj proti výroku o ochrannom opatrení, zahŕňiac ich do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol aj nasledovné (citácie):

S rozsudkom súdu prvého stupňa sa nestotožňujem a naopak mám za to, že súd sa pri rozhodovaní nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nesprávne zistil a vyhodnotil skutkový stav veci v nadväznosti na čo vec nesprávne právne posúdil, pričom postupoval v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku a § 168 ods. 1 Tr. poriadku. Pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval dôsledne v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a v konaní vykonané dôkazy podľa môjho názoru vyhodnotil nesprávne. Dôkazný postup je totiž potrebné vyčerpávajúcym spôsobom popísať a logicky i vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Táto požiadavka vyplýva práve z ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Zastávam názor, že skutok tak, ako je vymedzený v obžalobe sa stal, tento napĺňa všetky obligatórne znaky stíhaného pokračovacieho zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zákona a tohto sa dopustil obžalovaný A. B., ktorého vina bola dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázaná. Obžalovaný je usvedčovaný najmä výpoveďou svedka D., svedkyne I., svedkyne G., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 39/2025, zápisnicou o vydaní veci zo dňa 18.11.2024 s fotodokumentáciou, zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 18.11.2024 s fotodokumentáciou, zápisnicou o ohliadke zo dňa 18.11.2024 s fotodokumentáciou, znaleckým posudkom KEU PZ v Bratislave pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2024/12324 a jeho dodatku č. PPZ-KEU-BA-EXP-2025/1647, pozitívnymi konečnými výsledkovými listami obžalovaného a svedkyne G., zvukových nahrávok telefonických hovorov obžalovaného a ďalšími listinnými podkladmi.

Súd podľa môjho názoru nesprávne v napadnutom rozsudku v časti, v ktorej bol obžalovaný uznaný vinným, rozdelil trestnú činnosť kladenú obžalovanému za vinu na časť neoprávneneho prechovávanía návykovej látky – metamfetamínu vo väčšom množstve (bod 1/ rozsudku) a neoprávneneho obchodovania s návykovou látkou – metamfetamínom (bod 2/ rozsudku vo vzťahu k svedkovi D.) a v časti, v ktorej bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby na neoprávnené obchodovanie s návykovou látkou – metamfetamínom (vo vzťahu ku svedkyňi G. a svedkyňi I., ktorých výpovede považoval za nedôveryhodné).

Je nepochybné, že v danom prípade ide o jeden pokračovací zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zákona, ktorého podstata a totožnosť spočíva v jednom konaní. Pre uvedené konštatovanie treba vychádzať v danom konaní najmä z jednotiaceho zámeru, totožnosti predmetu a spôsobu konania. Predmet – pervitín je rovnaký pri zadovážení, prechovávaní a predaji. Spôsob balenia do troch malých vreciek s tlakovým uzáverom o rozmeroch 9x5 cm, nájdené a zaistené v ten istý deň spolu s finančnou hotovosťou vo výške 860,- eur v malých bankovkách a dvomi mobilnými telefónmi s dvomi rozličnými SIM kartami, vrátane mikrováhy, predstavuje vo svojom súhrne „logistiku“ opakovaného a systematického predaja po dávkach a rozhodne nie zásobu pre osobnú spotrebu. Vo veci je potrebné tiež poukázať na časovú a miestnu súvislosť, kedy k páchaniu trestnej činnosti malo dochádzať v susedných okresoch Topoľčany, Bánovce nad Bebravou a Partizánske v tom istom období. Charakter pokračovacieho trestného činu priamo vyplýva aj z ekonomického motívu – stabilnej ceny 30,- eur za 0,5 – 1 g a pravidelných stretnutiach za účelom obchodovania s návykovou látkou – pervitínom. Tieto všetky okolnosti zakladajú zákonné znaky pokračovacieho trestného činu – viac útokov rovnakého druhu

spojených spoločným zámerom, spáchaných podobným spôsobom a v krátkych intervaloch. Rozdelenie trestnej činnosti obžalovaného súdom je preto nedôvodné a súčasne vedie k neodôvodnene miernej trestnoprávnej reakcii.

Ďalšia distribúcia návykových látok – metamfetamínu vyplýva zo súhrnu dôkazov (najmä balenia po dávkach, finančná hotovosť v malých bankovkách korešponduje s jednotkovými cenami, dva telefóny a SIM karty – štandardná komunikačná báza dílera, mikrováha, paralelné výpovede odberateľov – minimálne svedka D., svedkyne G., svedkyne I., záznamy hovorov z ÚVV o ovplyvňovaní svedkov a snahe zaistiť si kontrolu nad dôkazmi), ktoré vytvárajú uzavretý reťazec indícií. Mimo rozumnú pochybnosť vyplýva, že držba 30,676 g (16,074 g absolútneho metamfetamínu) a držba 24 mg (16 mg absolútneho metamfetamínu) nebola pre vlastnú potrebu. Súd všetky tieto znaky „dílerstva“ nezobral vo svojom súhrne do úvahy a mylne v podstate uzavrel, že účel - predaj návykových látok nebol preukázaný a v prípade týchto návykových látok – pervitínu sa jedná len o osobnú spotrebu. O obchodovaní s návykovými látkami navyše svedčí aj správa o povesti obžalovaného v zmysle ktorej obžalovaný nemá dôveru a vážnosť u spoluobčanov, chodili na jeho osobu upozornenia, že pácha drogovú trestnú činnosť, pohyboval sa v spoločnosti konzumentov drog a zo strany okolia bol upozorňovaný na škodlivosť užívania drog ako aj na trestnosť ich distribúcie a jeho ďalšie aktuálne trestné stíhanie pre obchodovanie s návykovými látkami.

Neoprávnená držba zaistenej návykovej látky – metamfetamínu bola len jednou fázou procesu „dílerstva“ a má byť správne hodnotená skutkovo aj právne v zmysle podanej obžaloby ako pokračovací zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zákona.

Súd postavil záver o „nepatrnom množstve“ len na tom, koľko bolo gramov zobchodovaných pri jednotlivých stretnutiach s D.. V spojení s vyššie uvedeným ide o vecne nesprávny záver. Zároveň poukážem na skutočnosť, že pri pokračovacom trestnom čine je rozhodujúca kumulácia útokov, pravidelnosť, dĺžka obdobia, počet odberateľov a ekonomický zisk. Už len pri svedkovi D. ide o minimálne štyri predaje pervitínu po 0,5-1 g, vždy za 30,- eur, resp. 50,- eur, čo prekračuje rámec ojedinelého poskytnutia návykovej látky – pervitínu a smeruje k právnej kvalifikácii podľa § 173 ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

K svedeckým výpovediam uvádzam, že svedok D. v konaní vypovedal konzistentne a to jednak v prípravnom konaní a jednak v konaní na súde. Jeho výpoveď nebola motivovaná výhodou a detailne opisuje miesta, dávky, ceny a frekvenciu. Neboli preukázané dôvody, prečo by mal krivo vypovedať.

Svedkyňa I. na súde odmietla vypovedať a preto bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne z prípravného konania. Táto zápisnica obsahuje rovnako všetky podstatné údaje k trestnej činnosti obžalovaného a zhoduje sa so svedkom D. v cene, dávkach a miestach. Súd bez riadneho odôvodnenia v podstate tvrdí, že jej výpoveď nie je podporovaná inými dôkazmi, pritom túto podporu poskytuje najmä svedok D., zaistené návykové látky, zaistené veci dôležité pre trestné konanie – mobilné telefóny so SIM kartami, finančná hotovosť, mikrováha, preukázaná snaha obžalovaného o ovplyvnenie výpovede svedkyne a pod.

Napriek skutočnosti, že svedkyňa G. na hlavnom pojednávaní vypovedala inak a boli odstraňované rozpory vo výpovedí z prípravného konania, súd v rámci hodnotenia jej dôveryhodnosti opomenul jej pozitívny toxikologický nález a obsah záznamov telefonických hovorov obžalovaného z ústavu na výkon väzby, kde obžalovaný inštruuje okolie, ako postupovať voči svedkom (osobitne svedkyňi G. a svedkyňi I.). To logicky vysvetľuje jej zmenu postoja pred súdom a zodpovedá ovplyvňovaniu zachytenému v prehratých záznamoch. Svedkyňa G. na hlavnom pojednávaní neuviedla jasné a logické argumenty, ktoré ju viedli k zmene výpovede, pričom podané vysvetlenie z jej strany je zároveň nepresné a v rozpore s ďalšími vykonanými dôkazmi, osobitne aj výsluchom vyšetrovateľa PZ, ktorý poprel, že by polícia na ňu tlačila, pričom bola prítomná nezúčastnená osoba, obhajca, a prejavy nátlaku sa nepreukázali. Výpoveď možno hodnotiť ako spontánnu a konkrétnu. Jej výpoveď z prípravného konania je pritom obsahovo dostatočná a určitá a súd ju mal zohľadniť ako základ svojho rozhodnutia.

V nadväznosti na hodnotenie dôveryhodnosti výpovede svedkyne G. a svedkyne I. mám za to, že závery súdu o ich nedôveryhodnosti neobstoja. Doktrína RAVEN musí byť aplikovaná vyvážene. Súd sám

cituje kritéria (povešť, schopnosť vnímať, osobný záujem, odbornosť, neutralita), no opomenul ďalšie podstatné skutočnosti a to, že toxikologické nálezy u svedkyne G. a obžalovaného posilujú verziu o pravidelnom užívaní návykovej látky a kontakte svedkyne s obžalovaným, ďalej zhody v detailoch v spôsobe páchania trestnej činnosti už v procesnom štádiu prípravného konania medzi svedkyňou I., svedkyňou G. a svedkom D. (cena, dávky, miesta), ktoré skutočnosti zvyšujú ich dôveryhodnosť, ako aj záznamy telefonických hovorov obžalovaného z ústavu na výkon väzby, ktoré logicky vysvetľujú zmenu, respektíve odmietnutie vypovedať ako výsledok ovplyvňovania svedkov. Nad rámec uvedeného možno tiež poukázať na skutočnosť, že v čase, kedy sa obžalovaný dopustil konania v snahe ovplyvniť menované svedkyne boli tieto už opakovane vypočuté v prípravnom konaní a zotrvali na svojich výpovediach vo všetkých podstatných bodoch. Pri RAVEN je podstatné, či má svedok aj podporu ďalšími vykonanými dôkazmi. Uvedená podmienka splnená bola uvedenými skutočnosťami, avšak súd tieto okolnosti pri svojom rozhodovaní vôbec nezobral do úvahy. Hodnotenie svedkýň len cez ich životný štýl (užívanie drog, konflikty s obžalovaným) je selektívne.

Obžalovaný bol v minulosti odsúdený za drogovú trestnú činnosť a to rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/101/2011-208 zo dňa 15.05.2012, právoplatným dňa 19.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/101/2012-246 zo dňa 19.11.2012, ktorým bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Pri správnom posúdení stíhaného skutku ako pokračovacieho zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zákona v rámci špeciálnej recidívy súd túto okolnosť nevzal do úvahy a uvedenú právnu kvalifikáciu neaplikoval, hoci skutkový a právny základ ju dovoľuje.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že obžalovaný nielen neoprávnene zabezpečil a prechovával návykovú látku pre osobnú spotrebu, ale zároveň s návykovou látkou – pervitínom obchodoval, pričom z hľadiska obchodovaného množstva a jeho právneho posúdenia ide o väčšie množstvo. Úmysel obžalovaného tak nesmeroval len k prechovávaniu návykovej látky pre osobnú spotrebu ale aj k jej opakovanému zadováženiu iným osobám – obchodovaniu.

Súd prvého stupňa sa s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nedostatočne vysporiadal, nesprávne zistil skutkový stav veci a dôkazy nesprávne vyhodnotil, nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol a tiež vec nesprávne právne posúdil. Z vyššie uvedených dôvodov považujem napadnutý rozsudok za nezákonný. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považujem za nepresvedčivé, nepreskúmateľné a rozporné s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku.

V nadväznosti na uvedené je preto aj uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne neprimerane mierny, nakoľko vychádza z nesprávne ustálenej právnej kvalifikácie skutku súdom, v nadväznosti na ktorú skutočnosť nebol obžalovanému uložený ani ochranný dohľad. Navyše sú splnené všetky zákonné podmienky aj pre uloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vo vzťahu k zaistenej mikrováhe, ktorá slúžila na delenie pervitínu, jeho väzenie a následný predaj.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 26T/33/2025-533 zo dňa 11.08.2025 v celom rozsahu, a aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné (citácie):

Proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 26T/33/2025 zo dňa 11.8.2025 podal obžalovaný odvolanie, ktoré takto odôvodňuje:

Nezákonný dôkaz

Podľa rozsudku obžalovaný dňa 18.11.2024 v Topoľčanoch pri obchodnom dome Billa vydal príslušníkovi polície pervitín.

S týmto záverom súdu obžalovaný nesúhlasí, polícii nič nevydal.

Toto potvrdil pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 11.8.2025 svedok J. B., ktorý uviedol, že obžalovanému príslušníci polície povedali, že sa mu bude otvárať taška.

Z obsahu výpovede tohto svedka je možné ustáliť, že išlo o vykonanie osobnej prehliadky, ku ktorej si polícia prizvala svedka ako nezúčastnenú osobu, pretože vydanie veci takýto postup nevyžaduje, na ktorú nemala polícia príkaz prokurátora.

Obžalovaný v priebehu trestného konania namietal, že zápisnicu o vydaní veci zo dňa 18.11.2024 nepodpísal, že v spise sa nachádza iba jej fotokópia a obžalovaný sponchybňuje v tomto odvolaní aj zápisnicu zabezpečenú súdom.

V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že zápisnica je listinou, ktorá osvedčuje priebeh a zákonnosť procesného úkonu a jeho uskutočnenie.

Z obsahu zápisnice o vydaní veci, ktorá sa nachádza v spise vyplýva, že vyšetrovateľ vyzval obžalovaného na vydanie konkrétne vymedzených vecí uvedených už vo výzve v zápisnici, čo je nemožné.

Vyšetrovateľ nemohol vedieť, z obsahu spisu to nevyplýva, čo presne, v akom balení má obžalovaný (drogy) v taške a nemohol vedieť ani o ďalších veciach v zápisnici uvedených.

Aj zo zápisnice o vydaní veci zabezpečenej súdom vyplýva, že podpis sa nenachádza na samotnej zápisnici na liste s popisom vydaných vecí, ale na strane s poučením ohľadom vydania veci, o ktorom obžalovaný tvrdí, že nie je jeho.

Obhajoba k tomuto uvádza, že ak by aj podpis na poučení patrila obžalovanému, zápisnica mala byť podpísaná na každej strane, a keďže nie je popísaná práve na liste, ktorý osvedčuje priebeh tohto úkonu (§ 59 ods. 1 Tr. por.), kde je obsah vydaných vecí, nemôžeme ju považovať za použiteľnú v trestnom konaní a teda za zákonný dôkaz.

Zápisnica o vydaní veci tak nie je tak listinou, ako to tvrdí súd, ktorá osvedčuje priebeh a zákonnosť procesného úkonu a jeho uskutočnenie, aleje listinou, ktorá vzbudzuje pochybnosti.

Z rozhodnutia NS SR č.k. 4Tdo 67/2016 vyplýva:

Nevyhnutne treba zdôrazniť, že náležité zistenie skutkového stavu veci, resp. dokázanie viny, nikdy nemôže byť nadradené zásade stíhania zo zákonných dôvodov a ani právu na zákonný proces, pretože by to viedlo k snahe dosiahnuť pravdu za každú cenu, teda aj za cenu porušenia zákona.

Trestné stíhanie je vždy nevyhnutné vykonávať len v súlade so zákonom, preto postup príslušných orgánov, ktorého cieľom je náležité zistenie skutkového stavu veci, musí byť vždy v intenciách zákona.

Žiadnymi limitmi neobmedzené objasňovanie trestných činov, by viedlo k zničeniu mnohých spoločenských a osobných hodnôt a zákonný postup štátnych orgánov je sám o sebe hodnotou, ktorá je imanentným princípom demokratického a právneho štátu a umožňuje ochranu ďalších práv a právom chránených záujmov.

Nezákonný postup v prípravnom konaní pri zaistení veci prvostupňový a odvolací súd zákonne nezhodnotili v zmysle zásady, že na neprávne nemôže byť založené právo, a v rozpore s ustálenou súdnou praxou sa snažili o legitimovanie nezákonne získaného dôkazu a z neho odvodených dôkazov.

Z týchto dôvodov nie je možné použiť v trestnom konaní proti obžalovanému veci, ktoré údajne boli ním vydané dňa 18.11.2024 v Topoľčanoch pri obchodnom dome Billa príslušníkovi PZ.

S poukazom na Nález Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 299/2024-24 zo dňa 15.1.2025, si dovoľuje obhajoba uviesť, že ani ďalšie dôkazy nadväzujúce na zásah polície proti obžalovanému, nie je možné ako dôkaz použiť (plody otráveného stromu).

Droga a znalecké skúmanie

Obhajoba sa krátko vyjadrí, aj napriek vyššie uvedenému, k tvrdeniu súdu vo vzťahu k potrebe preukazovania skutočnosti, či ide o drogu v prípade, kedy nebol vykonaný jej záchyt a následný chemický rozbor.

K tomuto je potrebné uviesť, že droga, ktorá mala byť predmetom predaja v skutku v bode 2 rozsudku, nebola skúmaná znaleckým dokazovaním a nie je možné preto zistiť, z čoho súd usúdil, že išlo o pervitín.

Obhajoba sa domnieva, že podľa súčasného znenia Tr. zák. je potrebné určenie množstva účinnej látky aj v prípade nepatrného množstva, inak nevieme, či ide o drogu tak, ako to súd ustálil v rozsudku.

Takto to bolo aj pred účinnosťou zákona č. 214/2024 Z.z., obhajoba poukazuje napr. na R 35/2016.

Podľa uznesenia NS SR č.k. 2Toš 4/2009 zo dňa 26.2.2010, str. 25, ak má byť rozhodnutie založené na výpovedi len jedného svedka priamo usvedčujúceho obžalovaného zo spáchania skutku, musia byť ostatné nepriame dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali ani najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu.

Podľa uznesenia NS SR č.k. 5To 17/2009 zo dňa 25.2.2010, str. 3,4, súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domniek a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja.

V danej veci nie je výpoveď svedka F. D., ktorá je jediným usvedčujúcim dôkazom v bode 2 rozsudku, potvrdená žiadnym iným dôkazom.

Obhajoba sa domáhala zabezpečenia telefónu z jeho inej trestnej veci, ktorou chcela dokázať nepravdivosť jeho tvrdení, čo jej nebolo umožnené (potvrdenie alebo nepotvrdenie vzájomnej komunikácie).

Za týchto okolností nie je možné na základe výpovede tohto svedka uznať vinu obžalovaného v bode 2. rozsudku.

Záver

Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 26T/33/2025 zo dňa 11.8.2025 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por., aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac najskôr dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní prokurátora i obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe takéhoto svojho postupu potom dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného sú sčasti dôvodné, i keď v prípade obžalovaného z iných ako ním uvádzaných dôvodov, a že napadnutý rozsudok je preto potrebné zrušiť v celom rozsahu.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd prípadne aj nariadil.

Podrobným preskúmaním veci odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa trpí chybami v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por., pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť, neúplnosť a aj nepreskúmateľnosť skutkových zistení, tiež preto, že sa súd prvého stupňa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov i právnych záverov a na objasnenie veci je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, ako aj preto, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona.

Keďže tieto zistené chyby nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, odvolací súd rozhodol o odvolaniach prokurátora a obžalovaného na neverejnom zasadnutí – § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto.

Ťažiskom každého súdneho rozhodnutia má byť jeho presvedčivosť obsiahnutá v jeho písomnom odôvodnení, v prípade rozsudku vyhotovenom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. Len odôvodnenie rozsudku, ktoré dáva primeranú odpoveď aj na návrhy, argumenty a námietky účastníka konania, svojim obsahom zaručuje riadny výkon spravodlivosti a je predpokladom možnosti kontroly verejnosťou a uplatňovania opravných prostriedkov v zmysle zákonného poučenia. Len spravodlivé a presvedčivé súdne rozhodnutie môže byť spôsobilé na korektné pochopenie a akceptovanie nielen dotknutou osobou, ale aj verejnosťou vo vzťahu, ku ktorej predstavuje istý výchovný prvok. Len komplexne odôvodnené súdne rozhodnutie s relevantnými argumentmi, či už o skutkových zisteniach alebo o úvahách, ako dospel súd k týmto zisteniam, a tiež o právnych úvahách odôvodňujúcich spôsob rozhodnutia môže spĺňať všetky atribúty zákonnosti.

Z citovaného znenia ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. ďalej vyplýva, že zákonnou náležitosťou odôvodnenia rozsudku musí byť aj riadne odôvodnenie zistenia konkrétnych skutkových okolností prípadu, rozhodných z hľadiska aplikácie príslušných zákonných ustanovení. V súvislosti s uvedeným odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia náležite odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní. Riadne odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu, zabezpečenie ktorého vyžaduje účinná realizácia základného práva každého na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Po podrobnom preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá v celom rozsahu vyššie uvedenému zákonnému ustanoveniu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Tr. por.) vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať dôvodnú pochybnosť o tom, že sa skutok stal, že ide o trestný čin a že ho spáchal práve obžalovaný. Za zistenie skutkového stavu veci nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru o jej danosti, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a potrestanie ich páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi (§ 2 ods. 12 Tr. por.) je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, a súčasne zabraňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať i na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, potom odvolací súd nemôže podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné preto zdôrazniť, že v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd iba upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

K otázke zisťovania skutkového stavu veci odvolací súd považuje za potrebné tiež uviesť, že v trestnom konaní sa zisťujú skutkové okolnosti, ktoré sú významné z hľadiska aplikácie všetkých ustanovení Trestného zákona, teda nielen ustanovení osobitnej časti, ale aj všeobecnej časti tohto zákona.

Odvolací súd po splnení svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nepresvedčivý, a teda aj nepreskúmateľný (§ 168 ods. 1 Tr. por.), a to z týchto dôvodov:

Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora odvolací súd musel prisvedčiť tej jeho námietke, že svedkyňa D. G. na hlavnom pojednávaní síce vypovedala inak a na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2025 boli odstraňované rozpory vo vzťahu k jej výpovedi z prípravného konania zo dňa 19.11.2024

po vznesení obvinenia, na ktorom bol inak osobne prítomný obhajca obžalovaného (§ 264 ods. 1 Tr. por.), avšak súd prvého stupňa pri hodnotení, ku ktorej jej výpovedi sa „prikloní“, opomenul prihliadnúť aj na jej pozitívny toxikologický nález (odber bol vykonaný dňa 18.11.2024), ktorý (dôkaz) inak vyplynul tiež z vykonaného dokazovania a ktorý v podstate podporoval práve jej svedeckú výpoveď z prípravného konania. Preto záver súdu prvého stupňa, že výpoveď svedkyne G. je jediným a zásadným usvedčujúcim dôkazom o zadovážení pervitínu obžalovaným jej osobe, je minimálne predčasný, ak nie aj nesprávny. Súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil, prečo sa napokon priklonil k výpovedi svedkyne z hlavného pojednávania, v rámci ktorej už obžalovaného neusvedčovala zo spáchania drogovej trestnej činnosti vo vzťahu k jej osobe, ako o tom inak vypovedala ešte v prípravnom konaní, na kontradiktórne vykonanom výsluchu. Napokon súd prvého stupňa dôsledne neprihliadol aj k tomu, prečo táto svedkyňa začala namietat obsah svojho výsluchu z prípravného konania, resp. vypovedala, že bola pred týmto výsluchom ovplyvňovaná zo strany polície, až s takým časovým odstupom, čo by mohlo rovnako svedčiť skôr o účelovosti zmeny jej výpovede. V prípade, ak by súd prvého stupňa vychádzal z výpovede svedkyne z prípravného konania, by do úvahy potom mohlo prichádzať aj uznanie viny obžalovaného, a to minimálne pre trestný čin podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 322 ods. 4 písm. a) Tr. por. odvolací súd nemôže sám uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený.

Najmä z pohľadu vyššie citovaného zákonného ustanovenia Tr. por. bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky prokurátora, odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 135b ods. 1 Tr. zák. prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, drogového prekurzora alebo predmetu určeného na ich výrobu sa rozumie mať v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, drogový prekurzor alebo predmet určený na ich výrobu najviac vo väčšom množstve, ak nie sú určené na ďalšiu distribúciu alebo na účel dosiahnutia majetkového prospechu v súvislosti s ich prechovávaním. Prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, drogového prekurzora alebo predmetu určeného na ich výrobu sa rozumie aj dovoz, vývoz, prevoz, preprava, kúpa, výmena alebo iné zadováženie omamnej látky, psychotropnej látky, drogového prekurzora alebo predmetu určeného na ich výrobu pre seba alebo iného najviac vo väčšom množstve, a to za účelom osobnej spotreby a bez toho, aby boli čo i len sčasti určené na ďalšiu distribúciu alebo na účel dosiahnutia majetkového prospechu.

Podľa § 135c ods. 1 Tr. zák. nepatrné množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky uvedených v prílohe č. 1 zodpovedá najviac maximálnemu množstvu materiálu uvedenému v treťom stĺpci v prílohe č. 1. Ak množstvo materiálu presahuje hodnotu uvedenú v treťom stĺpci, pre výsledné určenie, či ide o nepatrné množstvo alebo malé množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky, je rozhodujúce množstvo účinnej látky vo forme voľnej bázy obsiahnuté v celkovom množstve materiálu, ktoré pri nepatrnom množstve omamnej látky alebo psychotropnej látky nesmie presiahnuť hodnotu uvedenú v štvrtom stĺpci v prílohe č. 1.

Tento senát odvolacieho súdu vyjadruje týmto svoj právny názor, že právna úprava Trestného zákona účinného od 15.03.2024 nevyklučuje usvedčenie – vyslovenie viny páchatela z tzv. drogových trestných činov podľa § 171 až 173 Tr. zák. aj v situácií, ak by nebola v trestnom konaní zaistená akákoľvek zakázaná látka, a to s poukazom na definíciu nepatrného množstva omamnej alebo psychotropnej látky podľa § 135c Tr. zák., kde je toto množstvo dané najviac maximálnym množstvom materiálu uvedeným v treťom stĺpci. Inak povedané – ani podľa aktuálne účinnej právnej úpravy nie je stanovené minimálne množstvo omamnej alebo psychotropnej látky, kedy by už išlo o spáchanie trestného činu podľa § 171 až 173 Tr. zák.

Teda platí, že usvedčovanie páchatelov drogových trestných činov len na základe iných dôkazných prostriedkov, najmä svedeckých výpovedí, prevažne osôb v pozícii užívateľov drog, či kupujúcich, je možné, avšak spravidla len v rozsahu nepatrného množstva (keďže pre nezaistenie omamnej alebo psychotropnej látky a jej odborné skúmanie je prakticky nemožné určiť množstvo účinnej látky vo forme voľnej bázy).

Tento senát odvolacieho súdu taktiež vyjadruje ďalej právny názor, že aj bez zaistenia akejkoľvek omamnej alebo psychotropnej látky je možné v odôvodnených prípadoch ustáliť vinu páchatel'a zo spáchania niektorého z tzv. drogových trestných činov (§ 171 až § 173 Tr. zák.), a teda aj bez odborného vyjadrenia či v zložitejších prípadoch znaleckého dokazovania. Pôjde o prípady, kedy z vykonaného dokazovania nevyplývajú pochybnosti o naplnení znakov skutkovej podstaty konkrétneho tzv. drogového trestného činu aj bez odborných znalostí.

Pokiaľ ide o kvalifikačný znak „už bol za taký čin právoplatne odsúdený“, tento senát odvolacieho súdu vyjadruje ďalej právny názor, že skutky a skutkové okolnosti takýchto skorších trestných vecí je potrebné vždy „premietnuť“ do Trestného zákona účinného od 15.03.2024, teda či tieto budú napĺňať skutkovú podstatu trestného činu podľa § 173 ods. 1 Tr. zák. aj po novele ohľadom toho, či zaistené drogy boli určené na ďalšiu distribúciu alebo na účel dosiahnutia majetkového prospechu v súvislosti s ich prechovávaním.

Napokon k odvolacej námietke prokurátora, že boli splnené všetky zákonné podmienky aj pre uloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. vo vzťahu k zaistenej mikrováhe, odvolací súd poukazuje na výrokovú časť napadnutého rozsudku, že takýto trest súd prvého stupňa vo vzťahu k tejto zaistenej veci obžalovanému aj uložil.

Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného poukazuje odvolací súd na svoje zistenia, ktoré ho viedli rovnako k záveru, že napadnutý rozsudok je nepresvedčivý a nepreskúmateľný a je potrebné doplniť dokazovanie na súde prvého stupňa, a to nasledovne:

Odvolací súd predovšetkým zistil, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona v neprospech obžalovaného, a to v časti výrokov o uložených trestoch.

Pokiaľ ide o výrok o nepodmienečnom treste odňatia slobody, súd prvého stupňa nesprávne zohľadnil aj prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pretože pri určovaní druhu a výmery trestu aplikoval už tzv. asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., teda trest ukladal pre viac trestných činov (zločin a prečin). Súčasné použitie oboch týchto zákonných ustanovení bolo dvojitém pričítaním tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného. Napokon vo výroku o treste, z dôvodu aplikácie tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., nemalo byť po správnosti uvedené aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o tresty prepadnutia vecí, uložené podľa § 60 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák., dôvody na uloženie aj takýchto trestov súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa javia byť skôr hypotetické a pochybné (citácia: Súd dôvodní tým, že zaistené veci - mobilné telefóny slúžia štandardne na komunikáciu s dodávateľom či odberateľom, boli teda používané na ten účel, tiež boli nájdené pri domovej prehliadke či vydané zaisteným obžalovaným spolu s drogami. To platí aj o peniazoch, ktoré mal u seba v čase, keď mu zaistili drogy, je teda dôvodné konštatovať že tie sú výnosom trestnej činnosti.).

Odvolací súd k tomu uvádza, že v prípade vecí, ktoré môžu byť postihnuté trestom prepadnutia, musí ísť vždy o veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu alebo ktoré boli výnosom z trestnej činnosti, teda musí byť preukázaná priama súvislosť s výrokom o vine, pre ktorý sa ten – ktorý páchatel' odsudzuje. Ak sa táto priama súvislosť v rámci dokazovania nepreukáže alebo existuje o nej čo i len pochybnosť, je potom potrebné rozhodnúť v súlade so zásadou in dubio pro reo, teda takýto druh trestu neuložiť vo vzťahu ku konkrétnej veci.

Parafrázujúc vyššie uvedený právny záver na prejednávany prípad – ak bol obžalovaný napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa uznaný vinným pre skutok 2/, že mal predať osobe F. D. pervitín za celkovú sumu 140,- Eur, nemohol byť daný zákonný podklad pre uloženie trestu prepadnutia finančnej hotovosti až vo výške 860,- Eur, resp. bolo potrebné dokazovaním ustáliť, že išlo o finančnú hotovosť, ktorá skutočne pochádzala z trestnej činnosti, pre ktorú došlo k uznaniu viny, resp. že išlo o výnos z takejto trestnej činnosti (§ 130 ods. 9 Tr. zák.).

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa vec znovu prejednať so zameraním sa na odstránenie vyššie uvedených pochybení, resp. v potrebnom rozsahu doplniť dokazovanie na hlavnom pojednávaní. V rámci opätovného rozhodovania vo veci samej bude súd prvého stupňa povinný prihliadať na všetky novo zistené dôkazy, ktoré riadne vykonal na hlavnom pojednávaní, pri zachovaní práva najmä obžalovaného sa k nim vyjadriť (§ 271 ods. 1 Tr. por.). Následne bude povinný opäť vo veci rozhodnúť na základe posúdenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Je dôležité mať na zreteli aj povinnosť súdu prvého stupňa v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. presvedčivo sa vysporiadať s doterajšou argumentáciou procesných strán v konaní (vyplývajúcou aj z odôvodnení podaných odvolaní).

Napokon bude súd prvého stupňa povinný, vo vzťahu k novému (prípadnému) výroku o vine vo svojom novom rozhodnutí, zaoberať sa aj odvolacou námietkou prokurátora ohľadom splnenia zákonných podmienok pre prípadné uloženie ochranného dohľadu obžalovanému.

Súd prvého stupňa bude pri novom prejednaní a rozhodnutí viazaný vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 327 ods. 1 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.